

Kitap
Deęerlendirmeleri

Book Reviews

DÜNDEEN BÜGÜNE İMRANLI VE KOÇGİRİ TARİHSEL BİR İNCELEME

İlknur GÖK*

Hüseyin Çavuşoğlu, Dünden Bugüne İmranlı ve Koçgiri Tarihsel Bir İnceleme, Motif Matbaacılık, Ankara, 2011

Özet

Bu yazıda Hüseyin Çavuşoğlu tarafından yazılan “Dünden Bugüne İmranlı ve Koçgiri Tarihsel Bir İnceleme” adlı eser tanıtılmaktadır. Çavuşoğlu tarafından kaleme alınan bu eser, Koçgiri ve İmranlı’yı farklı boyutlarıyla okurlarına sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koçgiri, İmranlı, tarih, Hüseyin Çavuşoğlu

FROM PAST TO PRESENT: A HISTORICAL REVIEW OF IMRANLI AND THE KOÇGİRİ

Abstract

In this article, written by Huseyin Cavusoglu, the work “ From past to present: a historical review of Imranli and the Koçgiri,” is introduced. This work written by Çavuşoğlu introduces readers the Imranlı and Koçgiri with various perspectives.

Keywords: Koçgiri, İmranlı, History, Huseyin Cavusoglu

Giriş

İnsanlar tarih boyunca çeşitli topluluklar hâlinde yaşamışlardır. Bu toplulukların bir kısmı çok fazla sıkıntı çekmezken, bir kısmı da pek çok zorlukla mücadele etmek zorunda kalmışlardır. Koçgiri de büyük zorluklara göğüs germek durumunda kalan aşiretlerden biridir.

* Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara, ilknur_gok_@hotmail.com

Hüseyin Çavuşoğlu tarafından kaleme alınan bu eser, Koçgiri ve İmranlı'yı geçmişten günümüze çeşitli yönleriyle bizlere anlatmaktadır. Büyük bir emeğin ürünü olarak karşımıza çıkan kitap, 144 sayfadan oluşmaktadır. Ön Söz ve Giriş (s.3-10) kısımlarından sonra çeşitli başlıklarla konu ele alınmıştır. Bu başlıklar şunlardır: Koçgiri Aşireti Anadolu'nun Çeşitli Bölgelere Yerleşmelerinin Genel Bakış, Koçgiri Köyleri, Koçgiri Aşireti ve Boyları, Koçgiri İsyanları, Dersim Aşiretlerinden Biri, Koçgiri Tarihine İlişkin Çalışmalar, Koçgiri İnsanın Genel Tavrı, Koçgiri Topluluğunun Adı Bölgenin Yörel Adı ile Bütünleşerek Yerleşmiştir, Koçgiri Aşireti'nin Mezhepsel ve Etnik Yapısı, Koçgiri Halkı Atatürk'ün Yanında Yer Almıştır, Kurtuluş Savaşı Sürecinde Koçgirililer, İsyanın Sonuçları ve Koçgirililerin Durumu, Cumhuriyet Kurulurken Aleviler Atatürk'ten Yana Oldular, Koçgiri Kazasının Kısa Tarihi, Koçgiri Aşireti ve Yayıldığı Alan, İmranlı İlçesi'nin Coğrafi ve Demografik Özellikleri, İlçenin Tarihi ve Gelişmesi, Koçgiri Aşiretinin Bugüne Kadar Yaşam Biçimleri ve Yerleşim Alanı, İmranlı'da İnanç, İbadet ve Manevi Değerler, Koçgirililerin İbadet ve Ziyaret Yerleri, İmranlı'da Dedelik Geleneği, Cem Geleneği, İmranlı'da Evlilik Törenleri, İmranlı'da Sanat ve Kültür Yaşamı, İmranlı'da Anıt ve Mezarlar, Koçgiride Müzik ve Âşık Geleneği, Âşık Feryadi, İsmail Elçioğlu, Hasan Dede, Hasret Gültekin, Ozan Ali Cevat Yürekli, Hasan Erdoğan, Gültekin Tunç, İmranlılar Tarafından Kurulan Dernekler. Eser, sonuç ve kaynakça bölümleriyle son bulmuştur.

Yazar Sivas'ta görevli olduğu zaman, bölgenin geçmişini öğrenmek istemiş, Koçgiri isyanı hakkında bilgi edinmek amacıyla araştırmalarına başlamıştır. Çok sayıda kaynaktan faydalanan Çavuşoğlu, eseri oluştururken nesnel bir bakış açısıyla kitabını yazmıştır.

Kitapta çok sayıda harita ve tablo bulunmaktadır. Koçgiri Aşiretinin Anadolu'nun Çeşitli Bölgelere Yerleşmelerinin Genel Bakışı başlığı altında, Koçgirililerin Anadolu'ya gelişini ve ilk olarak Tunceli'nin Nazımiye-Mazgirt köylerine yerleştiklerini oradan da Anadolu'nun çeşitli yerlerine dağıldıklarını il, ilçe ve köy olarak tablolarla okurlarına sunmuştur.

Koçgiri aşiretinin köylerindeki nüfusun 1970 ve 1995 yıllarında ne kadar olduğunu ve sözü edilen yıllarda köylerdeki okul ve yol durumları da tablo olarak okurlarına aktarılmıştır. Aynı şekilde Ginniyan, Şadiyan, Direjan, Çarekan, Canbegan, Kurmeşan, ve Atma aşiretlerinin köyleri de bir tabloyla karşımıza çıkmaktadır.

Kitabın ilerleyen sayfalarından Dersim aşiretlerinden biri olan Koçgiri aşiretinin boyları, günümüze kadar gelenleri ve bilinenleriyle kaynak gösterilerek yazılmıştır. Aşiretin mezhep yapısı ve etnik özellikleri ayrıntılı bir şekilde tanıtılmıştır. Aşiretin dilinde bir birlik yoktur. Genel olarak Kürtçenin bir lehçesi olan “Kırmançça” konuşulmaktadır. Tümüyle Alevi bir toplumdur. Ocaklı dedelere bağlıdır. Baba Mansur Ocağının bölgede etkin olması sebebiyle söz konusu ocağın soyağacı şeması oluşturulmuştur. Ayrıca yazar, Koçgirililerin tarihine ilişkin çalışmalara değinmiştir. Konuyla ilgili çeşitli kaynaklar kısaca tanıtılmıştır. Konuyla ilgili çalışmalar kayda değer olmakla birlikte önemli yetersizlikler de taşımaktadır.

Koçgiri insanın genel tavrı gayet samimi ve içtendir. Bu olumlu özelliklere rağmen hiçbir zaman hak ettikleri ilgiyi görememişlerdir. Koçgiri halkının savaşlar zamanında Atatürk’ün tarafında yer aldığı, cumhuriyetin kuruluş yıllarında Alevilerin de Atatürk’ün yanında olduğu belirtilmiştir.

Koçgirililerin yayıldıkları alan yaklaşık 5 bin metrekaredir. Koçgirililer ülkenin çeşitli il ve ilçelerinde yer almışlardır. İmranlı da bunlardan birisidir. Çavuşoğlu; İmranlı’nın coğrafi, tarihî, sosyal yapısında değinerek bölgenin tarım ve hayvancılıkla geçindiğine değinilmiştir. İmranlı’nın bu köylerinin 1856 öncesinden günümüze kadar isimlerinin listelendiğini de görüyoruz.

İmranlı’nın köylerinde Alevilerin yanında Sünnilerinde bulunduğunu; fakat Alevilerin daha fazla olduğunu sayılarla görüyoruz. İmranlı’ya bağlı Delice, Maden, Karapınar, Karacaören köyleri hakkında çeşitli bilgiler veren yazar, daha sonra İmranlı’nın inanç, ibadet ve manevi değerlerine değinmiştir. Alevilerin manevi değerlere önem verdiğini, hoşgörü zihniyetinin yaygın olduğundan bahsedilmiştir.

Koçgirilerin Şeyh Marzuban Veli Türbesi, Cöğü Baba Türbesi, Pir Gökçek Türbesi ile ibadet ve ziyaret yerleri kısaca tanıtılmıştır. Ayrıca İmranlı’nın sosyokültürel yapısı, tarihi ve özelliklerine de karşımıza çıkan ögeler arasındadır.

İmranlı ve Koçgiri’yi çeşitli yönleriyle tanıtan yazar, âşıklık ve ozanlık geleneğinin de yaygın bir şekilde karşılaştığını belirtmiştir. Pek çok değerli sanatçının Koçgiri kültürüyle beslendiğini bunların arasında da Âşık Feryadi, İsmail Elçioğlu, Hasan Dede, Hasret Gültekin, Ozan Ali Cevat Yürekli, Hasan Erdoğan, Gültekin Tunç gibi isimler yer aldığını kitapta belirtmiştir. Ayrıca Koçgiri kültürü içinde yetişen bu sanatçıların eserleriyle de karşılaşyoruz. Bunların dışında kitabın son sayfalarında yörenin bazı yerlerinin fotoğraflarıyla görmemiz mümkündür.

Kitabın son bölümünde yazar İmranlı'ya çok eski zamanda gelen Koçgirilerin zengin bir tarihe ve kültüre sahip olduğunu ve bunu değerlendirmemiz gerektiğini; gelenek, görenek ve yaşayışlarıyla ülkemizin kültürel zenginliğini daha da artıracığını önemle vurgulamıştır.

YAZIM VE YAYIN İLKELERİ

Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, A&HCI (Arts and Humanities Citation Index), EBSCO HOST, THOMSON REUTERS, ISI WEB OF SCIENCE (WOS), ULAKBİM tarafından taranan uluslararası hakemli bir dergidir. Yılda dört kez (Kış, Bahar, Yaz ve Güz) Gazi Üniversitesi tarafından yayımlanır. Derginin yayın dili Türkiye Türkçesidir.

Gönderilen yazılar, Derginin yayın ilkeleri dikkate alınarak editörlük tarafından ön değerlendirmeye tabi tutulur. Editör incelemesinden geçen yazılar içerik ve biçim bakımından değerlendirilmek üzere üç hakeme gönderilir. En az iki hakemden yayımlanabilir değerlendirmesi alan yazılar yayım sırasına sokulur. Hakemler tarafından düzeltme istenen yazılar gerekli değişiklikler için yazarına geri gönderilir. Düzeltilmiş metni belirtilen süre içinde dergiye ulaştırmak yazarın sorumluluğundadır. Düzeltilmiş metin, gerekli olduğu hâllerde değişiklikleri isteyen hakemlerce tekrar incelenir. Yayın Kurulu, yazıda gerekli gördüğü sözcükleri değiştirebilir. Yazının yayımlanması konusunda son karar dergi editörlüğüne aittir. Editörlük kararına ilişkin bir mektup, hakem değerlendirmelerinin birer fotokopisiyle birlikte en kısa sürede yazarlara gönderilir.

1. Değerlendirme süreci olumlu tamamlanan yazılar, yazar(lar)ı tarafından “Telif Hakkı Devri Sözleşmesi”ni imzalanarak Dergi iletişim adresine gönderildikten sonra yayımlanır.

2. Dergiye gönderilen yazıların incelenmeye alınması için aşağıdaki şartların yerine getirilmiş olması gerekmektedir.

- Dergiye gönderilecek yazılar, Microsoft Word programında yazılmış olmalıdır.

- Yazılar, Times New Roman karakterinde, 12 punto ve bir buçuk satır aralığıyla yazılmalıdır. Yazılar bir adet CD kaydı veya e-posta yoluyla teslim edilmelidir.

- Makalelerin kaynakça ile birlikte 20 sayfayı geçmemesi tercih edilir. Makalelerin en az 150 kelime civarındaki Türkçe ve İngilizce özetleri de yazıyla birlikte gönderilmelidir. Özette, araştırmanın kapsamı ve amacı belirtilmeli, kullanılan yöntem tanımlanmalı ve ulaşılan sonuçlar kısaca verilmelidir.

- Yazıda paragraflar girintili olmalı, girintiler tab tuşu ile yapılmamalıdır.

- Gönderilecek yazıların başka bir yerde yayımlanmamış olması ya da yayın için değerlendirme aşamasında bulunmaması gerekir. Herhangi bir sempozyum ya da kongrede sunulan yazılarda kongrenin adı, yeri ve tarihi belirtilmelidir. Bir araştırma kurumu ya da fonu tarafından desteklenen çalışmalarda, desteği sağlayan kuruluşun adı ve proje numarası verilmelidir.

- Yazar ismi ya da isimleri makalede değil, makaleye ilâştirilecek kapak sayfasında yer almalıdır. Bu kapak sayfasında, yazar isimleri dışında metin başlığı ve iletişim bilgileri (yazışma adresi, e-posta, telefon) yer almalıdır.

- Tablo, şekil, resim, grafik ve benzerlerinin derginin sayfa boyutları dışına taşmaması amacıyla 10 x17 cm'lik alanı aşmaması gerekir. Bundan dolayı, tablo, şekil, resim, grafik vb. daha küçük punto ve tek aralık kullanılarak yazılmalıdır. Resim, grafik ve benzerlerinin ayrı bir dosya hâlinde ve jpg formatında kaydedilmesi baskı kalitesi açısından gereklidir.

- Yazılarda Türk Dil Kurumunun Yazım (imlâ) Kılavuzu esas alınmalı, yabancı sözcükler yerine olabildiğince Türkçe sözcükler kullanılmalıdır.

- Yazılar; başlık, iletişim bilgileri (yazışma adresi, e-posta, telefon), Özet ve Anahtar Kelimeler; Abstract, Key Words, ana metin, tablolar, şekiller, gerektiğinde sonnotlar, kaynaklar, ekler, bölümlerini içermelidir.

Yazıların Gönderileceği Adres:

Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi

Adres: Gazi Üniversitesi, Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi, Rektörlük Yerleşkesi, Araştırma Merkezleri Binası, No: 11 Teknikokullar / ANKARA

Tel: 0.312 222 70 16 – 202 23 46

Belge geçer (Fax): 0.312 222 70 16

E-posta (E-mail): hbektasvelidergi@hotmail.com

Web : www.hbektas.gazi.edu.tr

Kaynakların Düzenlenmesi

Metin içinde kaynak gösterme

1. Ana metindeki tüm göndermeler metin içi kaynak gösterme sistemi ile belirtilir. Metinde uygun yerde parantez açılarak yazarın veya yazarların soyadı, yayın tarihi ve alıntılanan sayfa numarası(ları) belirtilir. Aynı kaynaklara metinde tekrar gönderme yapılırsa yine aynı yöntem uygulanır; a.g.e., a.g.m. gibi kısaltmalar kullanılmamalıdır. Örnek: (Okay, 2000: 71-76)

2. Alıntılanan yazarın adı, metinde geçiyorsa, parantez içinde yazarın adını tekrar etmeye gerek yoktur. Örnek: Özer (1995: 57), düşünce alışkanlıklarının “Ben” değeri toptancılığının ve tiryakiliğinin, en dolaysız ifadesi olduğunu söylemektedir.

3. Gönderme yapılan kaynak iki yazarlı ise, her iki yazarın da soyadları kullanılmalıdır. Örnek: (Postman ve Powers, 1996:122)

4. Yazarlar ikiden fazlaysa ilk yazarın soyadından sonra “vd.” ibaresi kullanılmalıdır. Örnek: (Keyman vd., 1996: 149)

5. Gönderme yapılan kaynaklar birden fazlaysa, göndermeler noktalı virgülle ayrılmalıdır. Örnek: (Erdoğan, 1997: 150; Gürbilek, 1993: 61)

6. Metin içinde yer alması uygun görülmeyen açıklamalar sonnot yöntemi kullanılarak gösterilmeli bu notlar 1,2,3 şeklinde sıralanmalıdır. Bu not içinde yapılacak göndermelerde de yukarıdaki yöntem uygulanmalıdır. Kaynaklar dipnot veya sonnot olarak gösterilmemelidir.

Metin sonunda kaynakların düzenlenmesi

1. Kaynaklarda sadece yazıda gönderme yapılan kaynaklara yer verilmeli ve yazar soyadına göre alfabetik sıralama izlenmelidir.

2. Bir yazarın birden çok çalışması kaynaklarda yer alacaksa yayın tarihine göre eskiden yeniye doğru bir sıralama yapılmalıdır. Aynı yılda yapılan çalışmalar için yıldan sonra "a, b, c..." ibareleri kullanılmalı ve bunlar metin içinde yapılan göndermelerde de aynı olmalıdır.

Kitap

YALÇIN, Alemdar. (2008a). Çağdaş İnsan ve Edebiyat. Ankara: Akçağ Yayınları.

YALÇIN, Alemdar. (2008b). Anadolu Ezgisi. Ankara: Akçağ Yayınları.

Çeviri Kitap

POSTMAN, Neil ve Steve POWERS. (1996): Televizyon Haberlerini İzlemek. çev: Aslı Tunç. İstanbul: Kavram Yayınları.

Derleme Kitap

TUFAN, Hülya. der. (1995). Kamuoyu Kimin Oyu? İstanbul: Kesit Yayıncılık.

Derleme Kitapta Makale

BOURDIEU, Pierre. (1995). "Kamuoyu Yoktur" çev. Hülya TUFAN. Kamuoyu Kimin Oyu? der. Hülya TUFAN. İstanbul: Kesit Yayıncılık.

Dergide Makale

ÜSTÜNLER, Fahriye. (2000). "Türkiye'de Demokrasi Tartışmalarının Düşünsel Arka Plânı: 1845-1950" ODTÜ Geliştirme Dergisi, 27 (1): 183-206.

Yayımlanmamış Tez

YILDIRIM BECERİKLİ, Sema. (1999). Örgüt Kültürü Oluşumunda Örgüt İçi İletişimin Rolü: Departmanlı Mağazacılık Sektöründe İç Halkla İlişkiler Açısından Bir Değerlendirme: Beğendik A.Ş. Örneği. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: AÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Tebliğ

KAYMAS, Serhat. (2001). "Küreselleşme, Etnik Göç ve Ulus Devlet Üzerine Bir Değerlendirme". ODTÜ 7. Ulusal Sosyal Bilimler Kongresi. 21-23 Kasım, Ankara.

İnternette Makale

ATABEK, Ümit. (1998). "İletişim Teknolojileri". <http://www.ilet.gazi.edu.tr>. Erişim tarihi: 28.10.1998.

WRITING AND PUBLICATION GUIDELINES

Turkish Culture and Haci Bektas Veli Quarterly is a refereed, international research journal cited by A&HCI (Arts and Humanities Citation Index), EBSCO HOST, THOMSON REUTERS, ISI WEB OF SCIENCE (WOS), and ULAKBİM. It is quarterly (winter, spring, summer, fall) published by Gazi University Haci Bektas Veli Research Centre. The language of publication is Turkish. The manuscripts are subjected to pre-assessment by the editorial board taking publication principles into consideration. The manuscripts which are scanned by the editorial board are sent to three referees for evaluation in terms of form and content. The manuscripts that are considered, at least by two referees, issuable are put in line for publication. The manuscripts which may require corrections by the referees are sent back to the authors for the necessary adjustments. It is the author's responsibility to transmit the reedited manuscript to the journal within the specified time. The reedited manuscript is re-evaluated by the referees if necessary. The editorial board has the right to make alterations to some vocabulary. The editorial board makes the last decision for the publication of the manuscript. A letter related to the decision of the editorial board with one copy of the referees' evaluations is sent to the authors as soon as possible.

1. The submitted manuscripts which are accepted are published after the "Copyright Licence Agreement" is signed by the author(s) and sent to the Main Editorial Office.

2. The below-mentioned conditions should be completed in order for the manuscripts to be accepted for evaluation:

- All parts of the manuscript sent to the journal should be prepared using MS Word.
- The manuscript must use Times New Roman, one and a half spaced 12-point font. The manuscript should be submitted with a CD record and via e-mail.
- 20 pages including bibliography are preferred. Abstracts written in Turkish and in English, at least 150 words are preferred, should be submitted with the manuscripts. In the abstract, the scope and the aim of the research should be stated, the method should be defined and the outcomes should be given briefly.
- The paragraphs of the manuscripts should have indentations, but the indentations should not be done by using TAB key.
- All manuscripts must be original, unpublished and cannot be submitted simultaneously for publication elsewhere. For manuscripts presented in any symposiums or conferences, the name, place and the date of the conference should be mentioned. The name of the sponsorial institution and the number of the project should be given in the researches which are supported by an institution or fund.
- The name(s) of the author(s) should not be given in the manuscript but on the cover page of the manuscript. On that cover page, the title and contact information (mail address, e-mail, phone number) should also be given.

- All figures and tables must be formatted for 10x17cm wide in order not to go beyond the page size of the journal. For this reason, all figures and tables should be written by using single spaced, smaller font sizes. Figures and tables should be saved as separate files in jpg format for the printing quality.

- The content of the manuscripts should be based on the spelling book of the Turkish Language Association and the authors should try to use Turkish words as much as possible.

- The manuscripts should include the title, contact information (mail address, e-mail, and phone number), abstract and key words, main text, figures and tables, endnotes when necessary, bibliography, and appends.

Main Editorial Office:

Turkish Culture and Haci Bektas Veli Quarterly

Address: Gazi University, Turkish Culture and Haci Bektas Veli Research Centre, Campus, Research Institute Building, No: 11 Teknikokullar / ANKARA

Tel : 0.312 222 70 16 – 202 23 46

Fax : 0.312 222 70 16

E-mail : hbektasdergi@hotmail.com

Web : www.hbektas.gazi.edu.tr

The Arrangement of References

References in the manuscript

1. All references in the manuscript are pointed out with in-text reference system. Brackets, the last names of the author(s), publication date and cited page number(s) are clearly stated. If there is more than one reference in the text to the same source, the same method is repeated; abbreviations like *ibid* should not be used. Example: (Okay, 2000: 71-76)

2. If an author is cited in the text, it is not necessary to write the author again in brackets. Example; Özer, düşünce alışkanlıklarının “Ben” değeri toptancılığının ve tiryakiliğinin, en dolaysız ifadesi olduğunu söylemektedir (1995:57).

3. If the referred source has two authors, both of the last names of the authors should be stated. Example: (Postman and Powers, 1996:122).

4. If there are more than two authors, the phrase ‘et al’ should be used after the first author’s last name. Example: (Keyman et al., 1996, 149)

5. If the referred sources are more than one, the references should be separated with semicolons. Example: (Erdoğan, 1997: 150; Gürbilek, 1993: 61)

6. The explanations which are considered inconvenient to be stated in the main text should be indicated as endnotes, and those endnotes should be put in order as 1, 2, 3. For references in those endnotes; the abovementioned method should be used. The sources should not be indicated as footnotes or endnotes.

The arrangement of references at the end of the text

1. In the bibliography, there should be only the references which are used in the main text, and the sources should be put in an alphabetical order in accordance with the last names of the authors.

2. If there is more than one work of an author in the bibliography, there should be a chronological order of publication dates. If there are works which are published in the same year, the phrases “a, b, c...” should be used, and this should be the same for references in the main text as well.

Book

YALÇIN, Alemdar. (2008a). *Çağdaş İnsan ve Edebiyat*. Ankara: Akçağ Yayınları.

YALÇIN, Alemdar. (2008b). *Anadolu Ezgisi*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Translated Book

POSTMAN, Neil ve Steve POWERS. (1996): *Televizyon Haberlerini İzlemek*. çev: Aslı Tunç. İstanbul: Kavram Yayınları.

Compiled Book

TUFAN, Hülya. der. (1995). *Kamuoyu Kimin Oyu?* İstanbul: Kesit Yayıncılık.

An Article in a Compiled Book

BOURDIEU, Pierre. (1995). “Kamuoyu Yoktur”. çev. Hülya TUFAN. *Kamuoyu Kimin Oyu?* der. Hülya TUFAN. İstanbul: Kesit Yayıncılık.

An Article in a Journal

ÜSTÜNLER, Fahriye. (2000). “Türkiye’de Demokrasi Tartışmalarının Düşünsel Arka Planı: 1845-1950” *ODTÜ Geliştirme Dergisi*, 27 (1): 183-206.

Unpublished Master Thesis

YILDIRIM BECERİKLİ, Sema. (1999). *Örgüt Kültürü Oluşumunda Örgüt İçi İletişimin Rolü: Departmanlı Mağazacılık Sektöründe İç Halkla İlişkiler Açısından Bir Değerlendirme: Beğendik A.Ş. Örneği*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: AÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Paper

KAYMAS, Serhat. (2001). “Küreselleşme, Etnik Göç ve Ulus Devlet Üzerine Bir Değerlendirme”. *ODTÜ 7. Ulusal Sosyal Bilimler Kongresi*. 21-23 Kasım, Ankara.

An Online Article

ATABEK, Ümit. (1998). “İletişim Teknolojileri”. <http://www.ilet.gazi.edu.tr>. Erişim tarihi: 28.10.1998.

